

"M'agrada treballar en realitats virtuals que estiguin en espais reals"

L'arquitecte Dani Freixes és un dels interioristes més prolífics de Barcelona: dissenyador de restaurants i bars que han esdevingut mítics en la imatge de la nit barcelonina (Sukur-saal, Bar 33, Zsa-Zsa, Seltz, ...), responsable de muntatges que han renovat el llenguatge de l'exposició (100 anys amb Mariscal, Tiera, Gran Hotel, El Dublin de Joyce,...), d'arquitectures i intervencions urbanes molt significatives (Parc del Clot i de Viladecans, Port Vell, edifici de la Facultat de Ciències de la Informació ...). Precisament per totes les seves aportacions, aquesta primavera ha rebut el premi com a "millor interiorista de la dècada" atorgat per la revista *Diseño Interior*.

La vinculació de Dani Freixes amb *Eina* ve de lluny: del 1974 al 1979 va ser el professor de Projectes 1 de Disseny d'Interiors i l'any 1992 l'Escola li va retre homenatge nomenant-lo *Amic d'Eina*. Aprofitant l'avinentsa del premi, Antoni Mari, Vicepresident de la Fundació Eina, l'ha entrevistat per a aquest número del Plec.

Abans de fer arquitectura, feies màgia i il·lusionisme. Com vas arribar a dedicar-t'hi?

A l'any 71 em van encarregar la meua primera exposició. Era al Col·legi d'Arquitectes i tractava sobre joguines. Era ingènua i molt entranyable. Als de la Claca, Joan Baixas i Tere Calafell, els hi va agradar i em van encarregar una exposició de la seva obra que es va dir "mans i manegues". El primer dia que ens vam posar a treballar, vàrem estar fins les 3 de la matinada jugant en una taula amb el que jo feia de petit al cole. Amb els dits i amb petits objectes explicava aventures. Els va semblar fantàstic fixar-

me per la seva companyia i produir un espectacle de dits, que mai vàrem arribar a estrenar. Mentrestant i amb la carrera d'arquitectura acabada, vaig estar un any fent "bolos" per Catalunya a cops de furgoneta. Fins al 75 vaig compartir aquests mons.

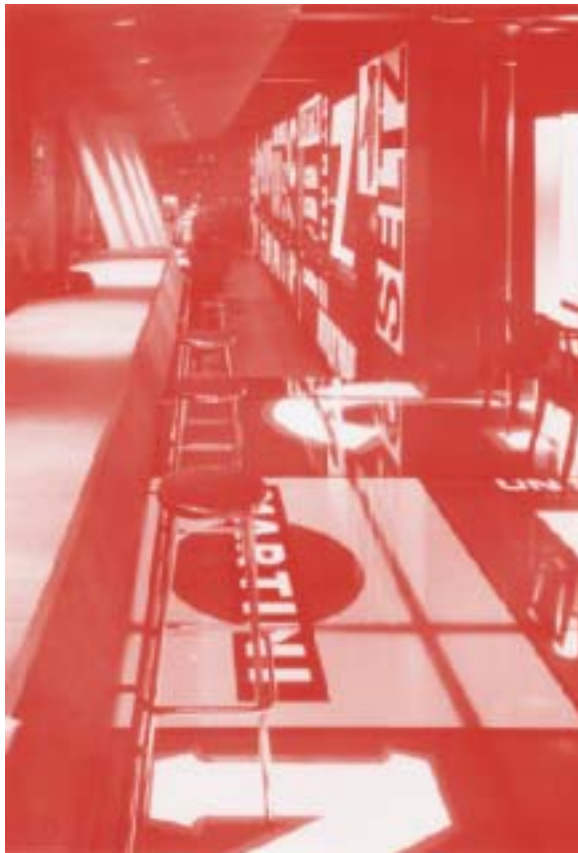
Trobes que hi ha alguna relació entre l'il·lusionisme i l'arquitectura i l'interiorisme, si més no amb la que tu fas?

Potser el temps seria el seu vincle i també la seva diferència. El temps és un factor determinant en aquests tres conceptes: En l'il·lusionisme és mil·limètric, en l'arquitectura

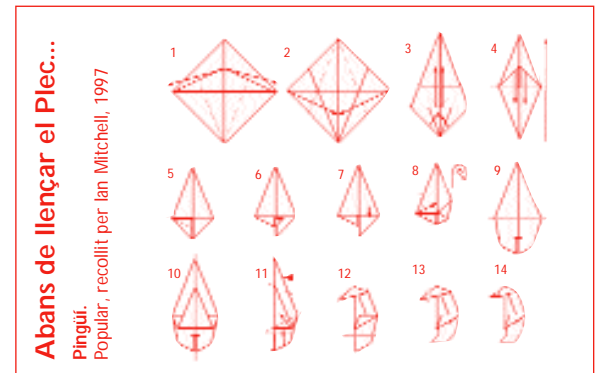
és quasi etern, i en l'interiorisme és personal i vital. El temps converteix les presències en actes. Quasi tots els projectes que fem a l'estudi tenen un vincle o un altre amb el temps. Amb un tractament d'allò temporal, de fer-lo veure i fer-lo sentir. Crec que així la vida es fa més present. També els miralls són un nom comú en l'il·lusionisme i l'interiorisme; per a mi, un món heretat, dels putxinel·lis i del meu pare. Jo sóc fill de sastre. M'agrada treballar en realitats virtuals, però que estiguin en espais reals. No té res a veure amb les imatges de les 2 dimensions. També m'han servit per veure el que està amagat, reproduir l'existent, ensenyar mentides i fer sentir veritats, com la màgia. També crec que és un dels punts en comú amb l'il·lusionisme i l'interiorisme. Crec amb la transcendència efímera. Diguem que suporto malament fer coses intranscendents, però encara suporto menys, fer les coses perquè siguin transcendents. Corol·lari: M'agrada deixar que el temps em provoqui un somriure a la cara, quan em miro al mirall.

*Què va suposar la teua experiència docent a l'escola *Eina*?*

En tinc un record inesborrable. És un record viu. Com els bons amics, que no els veus en dos anys i quan els trobes tot és fluid. Aquí vaig fer les primeres classes de la meua vida. Era el 13 d'octubre de 1975, aquell dia només veia ulls que miraven. S'estava morint en Franco i en aquells anys hi havia moltíssima esperança en tothom, els alumnes, els professors, tothom. Vaig aprendre a no tenir algunes pors que no em calien i a tenir-ne d'altres que sí que em calien. Vaig veure que poc monolítica que és una classe de projectes. La diversitat i la dialèctica formaven un teixit de discussió que em va fascinar. Era un món molt poc simple però alhora molt senzill. S'havia d'ajudar a mirar, a dubtar i a escollir. Em queden amics i amigues inseparables, una lleu olor de jardí i la sensació d'haver recollit mirades i d'haver-ne sembrat d'altres.

Interior del bar d'aperitius i tapes Seltz -Premi FAD d'Interiorisme i Premi de l'Opinió-, pioner en l'aplicació intensiva de la gràfica en el disseny de l'espai.

Eina Grups de Treball: Àrea de recerca i projectes externs

Estudi de les característiques actuals dels trens de Rodalies Renfe

Dins les activitats de l'Àrea de recerca i projectes externs (veure Plec 1), *Eina* ha col·laborat amb CIMOP (gabinet d'Estudis de Comunicació, Imatge i Opinió Pública) en la realització d'un estudi sobre les característiques actuals dels trens del servei de Rodalies de Renfe. Els professors de l'Escola responsables de l'estudi tècnic i d'aportar criteris de cara a determinar les formes d'avaluació de futures propostes van ser: Pep Alemany (Projectes II de Disseny d'Interiors), Ignasi Castelltort (Projectes Interdisciplinars I), Jordi Mañá (Ergonomia i Antropometria) i Ferran Morgui (Projectes II de Disseny de Producte) amb la col·laboració de Rudolf Castellsagué.

Al llarg del mes de març, combinant sessions de treball amb el tren aturat i viatges en diferents trajectes i horaris, van ser analitzats els tres models de tren (440, 446, 450) actius en el servei de Rodalies de Barcelona. L'estudi va incloure l'aspecte extern i intern (posant èmfasi en la imatge global, la identificació i els suggeriments de les prestacions de l'interior, i els paràmetres de confort) així com les interfícies físiques (accessos, elements de seguretat i interacció amb el vagó).

Del tiempo Arcangela Regis

Del Tiempo és el Projecte Fi de Carrera de l'Itinerari de Disseny Gràfic de l'estudiant Arcangela Regis sota la tutoria de Pablo Martín. El projecte es va presentar a la convocatòria de febrer de 2001 i el tribunal, compost per Xavier Alamany, Mercedes Azúa i Josep Maria Pujol, li atorgà la qualificació de notable.

Bajo el título genérico *Del tiempo* se presentan los siguientes temas: *De la creencia*, *De la comunicación*, *De la memoria*, *De la gente*.

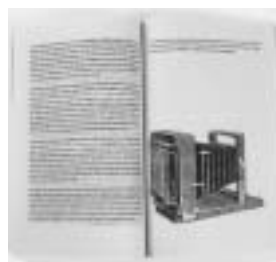
De la creencia abarca una memoria del proyecto, y a lo largo de ésta, un análisis sobre la creencia en las ideas de la Realidad como algo concreto y externo al individuo, por tanto entendible y manipulable. Buen ejemplo de ello es la abstracción de Tiempo. A través de éste, se intenta poner de manifiesto la contradicción de la Realidad y la falsedad de las ideas (creencias) que la constituyen y que nos constituyen. Partiendo de esta premisa, en los siguientes apartados, se toman el lenguaje y la imagen, ambos elementos utilizados para la representación de la Realidad y presentes en el diseño gráfico, para mostrar como se han ido utilizando en la constitución de la actual idea de Tiempo. La memoria se presenta en formato Din A4, con encuadernación japonesa manual, impresa sobre papel vegetal por fotocopia y serigrafía.

De la comunicación se centra en el lenguaje como tipo dominante de comunicación humana y como el más grande representante de la dimensión simbólica, que el hombre ha generado para la orientación social. Nuestra relación con el Tiempo (y con todas las ideas de la Realidad), aunque enraizada tanto en la contemplación del cielo, como en nuestra sensación interna de duración, también depende directamente de las estructuras lingüísticas. Tomando este tipo de formulaciones como punto de partida, se ha desarrollado un trabajo tipográfico a través de la experimentación con tipos móviles de imprenta estampándolos en relieve. Se ha utilizado como soporte para ello, material recolectado, preferiblemente ya impreso, intentando crear un juego entre el contenido de éstos y una serie de palabras y expresiones relacionadas con el tiempo. Del mismo modo se ha trabajado con objetos, colocados en bolsas y sobre las cuales se ha serigrafado otra serie de palabras temporales con las que pudieran estar relacionados. Todo ello se presenta en una caja.

De la memoria está dedicado a la imagen fotográfica, a su naturaleza como medio que permite la reproducción de la Realidad y a la falsedad y contradicción que implica este intento. La fotografía se ha introducido en la Historia como un artificio creado para conocer el mundo. Su desarrollo a lo largo del siglo XIX, se ha visto favorecido por el paradigma de los índices que caracterizan este siglo, en el que predominan la huella, el documento, el archivo, el museo y por tanto la memoria. La fotografía es muy valiosa para la memoria, es una prótesis

tecnológica que ayuda a ampliar nuestra capacidad mental de almacenar información. Tanto nuestra noción de lo real como la esencia de nuestra identidad, dependen de la memoria, de los recuerdos. No somos más que recuerdo, ideas de lo que ha sido. Buena muestra de ello es uno de los elementos más comunes y cotidianos al individuo: el álbum de familia, que se construye en el presente, a base de pasado para su contemplación futura. En este apartado se presenta justamente un álbum familiar, que abarca desde finales del siglo XIX hasta nuestros días. Se compone de imágenes recolectadas entre las propias, las de conocidos y otras encontradas en mercadillos. Es un álbum ficticio, un recorrido por la historia privada de personas anónimas que son el indicio de una época y el reflejo del tiempo inmortalizado.

De la gente se ha dedicado a la gente, a aquellos que nos rodean, tanto si son conocidos como si no, en un intento de juntar y mostrar los anteriores puntos. Esto se ha realizado a partir de polaroids, la instantánea por excelencia, en las que el retratado ha formulado y escrito, en la parte inferior de la imagen, sus reflexiones sobre el tiempo. Se han recolectado unas ochenta imágenes, que se presentan montadas sobre un desplegable.

De la creencia

De la comunicación

De la memoria

De la gente

Roger Castells premiat en el Concurs de Disseny de Mobiliari de Manacor

El projecte *Taula enrollable* de Roger Castells (presentat com a Projecte Final de Carrera de l'Itinerari de Disseny de Producte i publicat al Plec 4) ha estat guardonat amb el segon premi a la categoria "Professional de disseny" en el XIV Concurs de Disseny de Moble Manacor i Comarca, organitzat per l'Associació Empresarial de la Fusta i Olivera de Balears i patrocinat per la Vicepresidència del Govern de les Illes Balears i Conselleria d'Economia, Comerç i Indústria.

Sebastià Brosa autor del Dimoni de les Festes de Maig de Badalona

Sebastià Brosa, alumne de 4t curs de l'Itinerari de Disseny d'Interiors ha estat el guanyador de la tercera edició del Concurs per dissenyar el Dimoni de les Festes de Maig de Badalona, concurs convocat per l'Ajuntament d'aquesta ciutat. El dimoni de 13 metres d'alçada, presentat sota el lema "Bon Profit" en referència a l'epidèmia de les "vaques boges"; es va plantar a la platja de Badalona el 7 de maig i, com és tradició, va ser cremat el 10 de maig, nit de Sant Anastasi.

La Cremada del Dimoni és una tradició que data del 1940, quan els membres de la Confraria de Sant Anastasi van iniciar el costum de cremar el dimoni. La idea s'inspirava en un fragment del *Calaix de Sastre*, on el Baró de Maldà descriu com uns pescadors van cremar un "figurón" a la platja de Badalona, el 1785.

Bàrbara Flaquer

Vaig començar els estudis de disseny d'interiors a Eina el curs 69/70, i des de llavors tinc un abans de... i un després de... L'any 1974 vaig treballar uns mesos al departament de disseny de Mobles Profitos; alternava el treball amb estudis a l'escola d'arquitectura, que vaig haver de deixar per anar-me'n a viure a Mallorca. Des de llavors treballo a l'estudi amb l'arquitecte M. Malondra; el 1991 s'hi va incorporar Blanca Rosselló. Hem realitzat obres gairebé a tota l'illa i de tota mena. Les darreres són: Reforma d'un casal mallorquí en hotel rural (Casal de Santa Eulàlia a Santa Margarida); centre comercial Blau Blue a Ca'n Picafort; Joieria Aguiló (Costa d'en Brossa, Palma); Sabateria Passy (Carrer de Sant Miquel, Palma); botiga de roba Zavellà (Plaça Mercat, Palma); botiga de roba Kidama (Carrer Peraires, Palma).

Corresponsals

Un tomb per Ciutat de Mallorca de la mà de Bàrbara Flaquer

Dues passejades: una pels **Jardins del Bisbat** (casc antic de ciutat), una pels **Jardins de la Torre Cega** (Capdepera). Unes visites per: les dues úniques ermites habitades de l'illa: L'**Ermita de la Trinitat** a Valldemossa (aprofitant l'avinentesa podeu visitar la Fundació Cultural Costa Nord, dinar al seu restaurant o també a Son Moragues); i l'**Ermita de Betlem** a Artà (podeu dinar al bar del monestir de Sant Salvador on gaudireu d'unes belles vistes al poble i d'una cuina mallorquina molt casolana). No us deixeu el poble de l'Estaca a la carretera de Valldemossa, al Port, a mà dreta, després de l'Estaca del Douglas, el primer viarany. Cal deixar el cotxe i arribar-hi a peu. Val la pena!

Els amants de l'art cal que visitin: la **Fundació La Caixa** (Plaça Weyler, Palma), la **Fundació Sa Nostra** (Carrer Concepció, Palma) i la **Fundació Miró** (Carrer Saridakis a Palma, al costat de Marivent)

Dinar de menú a ciutat

El Cafè D'El Gran Hotel
Plaça Weyler
(Fundació La Caixa)
Tel. 971 72 80 77
Ambient agradable

Singular
Carrer Montenegro 9
Tel. 971 72 02 64
Modernet

Cuina mallorquina a ciutat

Ca'n Nofre
Carrer de Manacor 27
Tel. 971 46 23 59
Bona cuina casolana, cal provar al peix al forn, les sopes i el frit mallorquí

Celler Pagès
Carrer Felip Bauçà 2
(a prop del Passeig del Born)
Tel. 971 72 60 36
Deliciosos els carabassons farcits de bacallà, i també les sopes. Bon preu

Cuina de moda a ciutat

Fàbrica 23
Carrer Fàbrica, 23
Tel. 971 45 31 25
Cuina de mercat feta al moment. Postres superiors. Cal reservar. Preu mitjà

Xoriguer
Carrer Fàbrica 60
Tel. 971 28 83 32
La nova i creativa cuina mallorquina. Deixeu-vos dur pels suggeriments del "chef". Cal reservar

Aramis
Carrer Sant Feliu 7
Tel. 971 72 52 32
Ambient selecte, cuina molt elaborada i bona carta de vins. Cal reservar amb molta antel·loritat. Preus elevats

Cafetons i "piscobis" a ciutat

Cafè Líric
Avinguda Antoni Maura, cantonada amb Plaça de la Reina
El millor cafè amb belles vistes a l'Almudaina i a la Seu

El Central
Plaça Weyler
davant del Gran Hotel
Entrepans calents, el millor el de botifarra, i bona cervesa

Cafè del Palau Sollerí
Passeig del Born 27
Molt d'ambient a la tarda

Los Rafeles
Passeig Mallorca 22
Especials els "montaditos" i les carxofes a la planxa. Al restaurant l'arròs de notari

Niàgara
Passeig Mallorca
cantonada Rubén Darío
Originals "bocaditos"; de bacallà fumat, volàtil i de formatge tendre amb anxoves, aquest últim només els dimecres

Gats de nit a ciutat

Abaco
Carrer de Sant Joan 1
Ubicat dintre d'un antic palau
Tota la marxa nocturna al Barri de La Llotja, al Carrer Sant Feliu i els brasilers del Passeig Marítim

Compres a ciutat

Antiga Joieria Aguiló
Costa d'en Brossa 5
On la Pepa us ofereix les seves creacions i també joies antigues

Mar Sobrón
Plaça Mercat 5
Presenta els seus dissenys en moda, creació pròpia

Les millors ensaimades

Forn de Can Mateu
Sant Joan
Tel. 971 52 61 14

Forn de Can Miquel
Carrer Pelleteria
Tel. 971 71 57 11
(superiors els cremadets i els doblegats)

Hostatges
L'hostatge millor a l'illa és la que ofereixen els hotels rurals, on hi trobareu, també, una bona gastronomia. *Cal consultar la Guia d'Agroturisme*

Son Gener
Artà

Casal de Santa Eulàlia
Santa Margarida
(a 2 km. de la platja)

Cas Puers
Sóller

Festa Fi de Curs Eina 2000-2001

Primera setmana de juliol

Aquest curs, la Festa Fi de Curs d'Eina està sent organitzada per la recentment nascuda associació d'exalumnes. El fil argumental de la Festa de Fi de Curs tindrà dos vessants. El primer, bàsicament festiu, consisteix en plantejar un recorregut musical per la història del jazz (Eina Jazz Band) i tots els moviments derivats d'aquest gènere: latinjazz, jazzfusion, soul.... El muntatge escenogràfic recrearà l'ambient de la cova de jazz. El segon vessant de l'acte és que amb motiu de la festa s'englobaran algunes accions de difusió de l'associació com són l'adjudicació del premi de la imatge gràfica *D'Eina*, *Associació d'Exalumnes*. Així, l'avinentosa de la festa permetrà presentar l'associació a la societat i fer una crida a la col·laboració de l'ampli col·lectiu d'exalumnes, amics i futurs exalumnes.

D'Eina, Associació d'Exalumnes

Si voleu més informació podeu adreçar-vos a deina@eina.edu

Imatge de promoció de l'Associació d'Exalumnes concebuda per la Junta Directiva

Per a més informació Eina Dx

Juny

Dimecres 6 juny 12:45

Presentació del projecte "Unofficialcoke"
Yuri Alemany
Mònica Martorell
(El Sindicato)

El Sindicato és un centre creatiu de comunicació dedicat a la publicitat i a la creació de nous productes per a diferents mitjans (projectes de parcs temàtics, televisió, cinema-llargmetratge Smoking Room, internet-Hoymesiento.com). Dins l'àmbit de la publicitat han realitzat la campanya "Todo a 200" per ONCE (premiada al Festival de San Sebastián) i el llançament de la marca "Attitudes" per Audi. "Unofficialcoke" es planteja com una campanya alternativa oberta a la participació de joves dissenyadors.

Dimecres 13 juny 12:45

La arquitectura de J.A. Coderch en los años de posguerra
Antonio Pizza
Profesor de Historia del Arte y de la Arquitectura en la ETSAB

La conferencia prestarà particular atenció a la activitat de Coderch durante los años cincuenta. En este período su camino profesional se centrará principalmente en la identificación de una arquitectura doméstica.

Dimecres 20 juny 12:45

Literatura - diseño - proceso industrial
Winfried Bährle

El diseñador no sirve para transmitir el texto del autor en imágenes, sino para acortar distancias entre un mundo de ideas (de los autores) y un interés latente (de los lectores). Se presentan ejemplos prácticos que ilustran la realidad del diseñador editorial entre autor/ editor por un lado y comercial/impresor por el otro.

